

[Pernille Frahm]

ringer over for forslaget. Vi håber ikke, at regeringen har låst sig selv alt for fast på alt, hvad der står i lovforslaget, og at man ikke kan forklare sig ud af det. Jeg vil ikke love et hurtigt udvalgsarbejde fra SF's side, men jeg vil love, at vi selvfølgelig går loyalt til værks.

(Kort bemærkning).

Søren Hansen (S):

Fru Pernille Frahm frygtede, at konservatorierne skulle blive til henholdsvis A og B af slagsen. Nu ved jeg ikke rigtig, hvad det dækker over, ud over at A selvfølgelig er én slags og B er en anden slags. Men hvis det dækker over en frygt for, at nogle skal have lov til noget, som andre ikke må, så ville jeg gerne spørge til sagen, for vi er et lille land og et begrænset område, og hvis vi på de enkelte institutioner skal opnå en så høj kvalitet som overhovedet muligt - og det er et af formålene - kan vi ikke sige til samtlige konservatorier: I skal kunne det samme på solistområdet, på direktionsområdet, på det pædagogiske område, alt på samme standard. Så må vi deles om opgaverne for at sikre, at vi på de enkelte områder kan opnå så sublime resultater, så gode resultater som overhovedet muligt.

Derfor vil jeg gerne spørge fru Pernille Frahm, om den bekymring dækker over et synspunkt om, at man skal kunne det samme og gøre det samme på alle konservatorierne.

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Nu synes jeg ikke, hr. Søren Hansen og jeg skal stå og narre og snyde hinanden fra denne talerstol. Det drejer sig om forskningen. Det drejer sig om, at man har ændret i teksten for musikkonservatoriernes vedkommende, hvad forskningen angår, så der nu står, at de *kan* på et videnskabeligt grundlag drive forskning. Det er klart, at det gør folk nervøse ude i landet, og det gør da også mig lidt nervøs, for hvad er det egentlig, man har tænkt sig?

Når der står *kan* her, er det så, fordi de ikke alle sammen skal kunne det? Og hvem er det så, der skal kunne drive forskning? Har man nogen særlige planer om det? Det vil jeg da gerne høre.

Pia Kjærsgaard (FP):

Næsten altid, når der kommer forslag her i

Folketinget, medmindre det drejer sig om områder som sundhed, socialpolitik osv., plejer Fremskridtspartiet gerne at finde ud af, om det medfører økonomiske konsekvenser. Der står i dette lovforslag, at det gør det ikke hverken for stat, amter eller kommuner. Vi vil selvfølgelig under udvalgsarbejdet få efterprøvet, om det er korrekt.

Jeg er også sikker på, at regeringen kender Fremskridtspartiets synspunkter. Vi synes faktisk, at kulturen trives bedst ved egen, selvfinansieret indsats og ikke igennem det, vi bestemmer her i Folketinget. Vi er også imod Kulturministeriet; det ved ministeren formentlig godt. Vi mener, at det, som stadig kræver en del offentlig behandling, mageligt kunne lægges ind under Undervisningsministeriet.

Vi synes også, at de institutioner, som ministeren omtaler her i lovforslaget, de, der administrerer uddannelserne, kunne privatiseres. Så ville vi for alvor opleve, hvad vi tror at borgerne gerne vil have: at vi bliver fri for den offentlige indblanding. Det er jo til syvende og sidst skatteborgerne, der betaler.

Så længe institutionerne stadig er offentligt styret, er vi naturligvis villige til at drøfte, om nogle ting kan gøres bedre og mere effektive. Fremskridtspartiet opfatter dette som et forslag til en omstrukturering, og hvis det er rigtigt opfattet, vil vi naturligvis i lighed med den øvrige opposition se positivt på det under udvalgsarbejdet.

Jeg har bemærket de mange meget grundige kritiske bemærkninger fra andre partier, og dem kan Fremskridtspartiet tilslutte sig. Men hvis det er rigtigt opfattet, at dette stort set er en omstrukturering, vil Fremskridtspartiet arbejde positivt på det i udvalget.

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre kan tilslutte sig lovforslaget, hvilket næppe kommer bag på ret mange ordførere. Jeg synes, det var en udmærket balancegang, hr. Bertel Haarder foretog på området. Ordføreren for Venstre sagde nemlig det rigtige, at der er mange bemyndigelser i dette lovforslag, men at det er værre, som det er i dag. Og det er sådan set en meget god måde at håndtere det på. Vi får nu de videregående kunstneriske uddannelsesinstitutioner ind i en lovramme, og det, man kan undre sig over, er, at det ikke har været sådan før, men sådan er det jo på nogle områder.